Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Ex securitate cura

urn:nbn:de:bsz:31-101049

Visual Library

EX SECVRITATE CVRA.

MAjores interdum copiæ ſternuntur à minoribus, potentiores à debilioribus, ait Halicar. nihil eſt tam firmum, cui periculum non ſit, etiam ab invalido: & leo ipſe aliquando minimarum avium ſit pabulum, inquit Curtius. Vis rationem? ſecuritas, tam in publicis quã privatis, certiſſimum calamitatis initium eſt: ſolutè viventes undique patent, & oportuni injuriæ multas occaſiones præbent inſidiantibus, ait philoſophus. Sæpe etenim & contemptus hoſtis cruentum certamen edidit, & inclyti populi regesq́ perlevi momento, victi ſunt, ait Livius. Inimicum ſanè quamvis humilem, docti eſt metuere, ex conſilio Senecæ. Metus quippe prudentiam docet; quiq́ inſidias timet, haud facilè in eas impingit. Timor ſecuritatis dux, periculorum præſumptio: metuendo quippe ſapiens vitat malum. In ipsâ igitur ſecuritate animus ad difficilia ſeſe præparet, ut contra injuriam fortunæ inter beneficia firmetur. Timidi matrem nõ flere vetus adagium eſt.

MEnichmael werden groote heyr-krachten van kleyne, machtighe, van ſwacke gheſlaghen; ſeydt Halicarnas. Niet en iſſer ſoo vaſt, dat gheen ghevaer en lijdt, oock van het ſwacke.

De leeu wert oock ſelfs wel tot aes van het kleynſte ghevoghelte. Wildy hier van de reden weten? Sorgheloosheydt, ſoo in ghemeene als eyghen ſaecken, is een ſeecker beginſel van onheyl.

Die ſonder achterdencken leven, ſtaen als open, en zijn onderhevich om ghehoint te werden.

Verachte vyanden hebben menichmael een bloedighen ſlach veroorſaeckt, en machtighe vorſten en volckeren haeſtelijck t'onderghebracht, ſeydt Livius. En hierom is een vyand (hoe gheringhe hy oock zy) altijdt te duchten.

Vreeſe leert wijſheydt, en die voor lagen beducht is, wert ſelden betrapt. Achterdencken leyt tot geruſticheyt, onvoorſichtigen hoochmoet tot ghevaer; al ſorgende ontgaet de wijſe het quaet: Laet ons daerom houden met ons outſpreeck woordt: Die niet en ſorcht, en heeft gheen eere: ofte met de by-ſpreucke vande oude Romeynen: de moeder van vreeſachtighe ofte vervaerde kinderen ſchreyt ſelden.

IUVENAL. SAT. 6.

NVnc patimur longæ pacis mala, *ſævior armis*
Luxuria incubuit, victumq́ ulciſcitur orbem.

SENECA AGAM.

Victor timere quid poteſt? quod non timet.

BAVD. DISSERT. DE INDVC.

N*Vlli facilius opprimuntur, quam qui nihil timent,*
Et imparati ſunt ad reſiſtendum.

 MATH.

MATH. 26. 41.

VVaeckt ende bidt; op dat ghy niet en komt in verſoeckinghe.

VVAnneer de leuye ſlangh is in het gras gheleghen,
En dat de gulde Son komt over haer gheſeghen,
Soo is van ſtonden aen de ſpinne daer ontrent,
Die flux een booſe ſtrael haer inde leden prent.
Wie ledigh ſit en gaept, en leuyert gantſche daghen,
Die lijt gheduerigh noot van duyſent quade ſlaghen
Tot ondienſt vande ziel. O vreeſt, gheſellen, vreeſt
De weelde ſchiet haer gif tot midden inden gheeſt.

Quid dormitis? ſurgite & orate, ne intretis in temptationem.

FRonde ſuper viridi, radijs tepefactus Eois,
Otio dum ſerpens deſidioſus agit,
Ex alto tenui ſe liberat aranea filo,
Et colubrum parva cuſpide fundit humi.
Otia virus habent, & habet ſors læta venenum;
Delitiis vitiis mentis aperta via eſt.
Sperne voluptatum illecebras, puer, otia ſperne,
Hoſte ſub aërio ni cecidiſſe velis.

D'oiſiveté, tout peché.

ASſaillir le ſerpent l'araigne oncques n'oſe,
Si non quant il au bois, ſe laſchement repoſe.
Nul eſt plus aiſement du tentateur ſurpris,
Qu'un tel, qui a les ſens d'oiſiveté ſaiſis.